

[Finansministeren]

Den foreslåede forhøjelse af *indtægterne på udgiftsbudgettet* på 0,7 mia kr. er resultatet af en nedgang i indtægterne fra EF-landbrugsordninger på ca. 0,6 mia kr. – det modsvares som tidligere nævnt af mindredgifter til disse ordninger på de lovbundne tilskud – og af en stigning på de øvrige poster på ca. 1,3 mia kr., hvoraf 0,3 mia kr. modsvarer den nævnte udgiftsstigning under øvrige udgifter. Resten er fordelt på en lang række enkeltposter, hvoraf som de største skal anføres øgede indtægter fra DSB og P&T på 0,3 mia kr., større udlæg end budgetteret til opretholdte statstjenestemandstillinger i forbindelse med særforsorgens udlægning på ca. 0,2 mia kr., merudgifter til landbrugsstøtteordninger på 0,1 mia kr. og større betalinger fra amtskommunerne for elever i de statslige gymnasier m. v. på 0,1 mia kr.

8. Til imødegåelse af *pris- og lønstigninger* var der på finansloven for 1980 afsat en reserve på 13,1 mia kr., mens der nu er konstateret et forbrug på 12,7 mia kr., herunder 0,2 mia kr. til dækning af velstandsreguleringen af de sociale pensioner.

9. Jeg har hermed givet en kort beskrivelse af de væsentligste bevægelser, der kommer til udtryk i tillægsbevillingslovforslaget, og skal i øvrigt henvise til lovforslagets enkelte bevillingsforslag med tilhørende bemærkninger.

Jeg skal herefter anbefale forslaget til tillægsbevillingslov for 1980 til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om Danmarks forvaltningshøjskole.

(Lovforslag nr. L 129).

Lovforslaget skal ses på baggrund af det stigende behov for efteruddannelse af personalet i den offentlige forvaltning.

Der er gennem de senere år sket en række ændringer i forvaltningen, der stiller nye krav til såvel statens som kommunernes personale med et deraf følgende behov for efteruddannelse. Kommunalreformen har således ikke blot medført betydelige ændringer i opgavefordelingen mellem staten og kommunerne, men også en tilpasning af forvaltningens opbygning og arbejdsform, der endnu ikke er afsluttet. Også gennemførelsen af en

række lovreformer har forudsat ny viden og indsigt hos de offentligt ansatte.

En fortsat effektivisering af forvaltningen har som en nødvendig forudsætning, at der gives alle personalegrupper mulighed for at dygtiggøre sig for derigennem at løse deres opgaver på en for samfundet – og dem selv – tilfredsstillende måde.

Den opbremsning, der er sket i det offentlige aktiviteter, kan ikke forventes at dæmpe dette behov, snarere tværtimod.

Således vil det offentliges løsning af nye og påtrængende opgaver i stigende grad skulle ske ved omprioriteringer inden for allerede givne rammer. Denne omstilling kræver ligeledes en imødekommelse af det behov for efteruddannelse, der skal sætte personalet i stand til at honorere de heraf følgende krav.

Endelig vil jeg gerne pege på, at efteruddannelse for en række personalegrupper er et nødvendigt supplement til disses grunduddannelse, hvis de skal have muligheder for at varetage mere kvalificerede opgaver.

Der har da også kunnet konstateres et stadig stigende pres på forvaltningshøjskolen, som er en fælles efteruddannelsesinstitution for statens og kommunernes personale. Der har især været et stærkt stigende pres på efteruddannelserne for det kommunale personale, f. eks. i skatteforvaltningerne. Dette pres har forhindret iværksættelse af efteruddannelser for andre personalegrupper, herunder en efteruddannelse af de offentlige ledere.

På denne baggrund har der i 1980 været ført forhandlinger med parterne bag det kommunale momsfond om mulighederne for en udvidelse af skolens aktiviteter. Der blev herunder opnået enighed om en midlertidig ordning for finansåret 1981, hvorefter skolens bevillinger forhøjes med et tilskud på 5 mill. kr. fra det kommunale momsfond.

Det blev samtidig aftalt, at der skulle optages forhandlinger om skolens fremtidige status og finansiering med henblik på en mere permanent ordning fra 1. januar 1982.

Forhandlingerne herom har ført til enighed om at søge Danmarks forvaltningshøjskole omdannet til en selvejende institution, hvis udgifter dækkes dels gennem tilskud fra staten og kommunerne (det kommunale momsfond), dels gennem kursusafgifter.

[Finansministeren]

Herved sikres det, at der fremover vil være et større sammenfald mellem brugernes udnyttelse af skolens kurser og disses bidrag til skolens drift. Muligheden for at opkræve kursusafgifter øger samtidig skolens handlemuligheder, herunder muligheden for at imødekomme særligt opståede efteruddannelsesbehov, f. eks. i forbindelse med større lovændringer.

Skolen foreslås ledet af en bestyrelse med repræsentanter for staten og kommunerne samt for de interesserede hovedorganisationer – Landsorganisationen i Danmark, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd samt Akademikernes Centralorganisation. Svarende til den ændrede status og den ændrede finansiering vil bestyrelsen få betydelig selvstændighed med hensyn til såvel kursusprogrammets sammensætning som dets omfang.

Jeg finder det vigtigt, at Danmarks forvaltningshøjskole ved lovforslaget fastholdes som en fælles ramme om det offentliges efteruddannelsesvirksomhed, samtidig med at skolens muligheder for at varetage denne opgave øges.

Under drøftelserne om skolens fremtid har der været enighed om det ønskelige i at skabe fastere rammer for et samvirke mellem forvaltningen, forvaltningsforskningen og de efteruddannelsesinstitutioner, som gennem deres virksomhed skal bidrage til formidlingen af disse forskningsresultater.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er det derfor min hensigt at nedsætte et kontaktudvalg med deltagelse af interesserede organisationer og myndigheder, der skal fremme udveksling af erfaringer samt drøfte mulighederne for en koordinering af udviklingsarbejdet og efteruddannelsen vedrørende administrative spørgsmål.

Jeg finder det vigtigt, at Danmarks forvaltningshøjskole igennem et kontaktudvalg får mulighed for at indgå i et sådant samarbejde og dermed bidrage til, at personalet i den offentlige forvaltning bedre kan gennemføre de omstillinger, som jeg tror alle vil være enige om er nødvendige i de kommende år.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 126).

Lovforslaget er udarbejdet efter de samme retningslinjer som det forslag, jeg fremsatte for folketinget den 9. oktober 1980, og som blev vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 18. november 1980. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 582 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Lokale radio- og fjernsynsforsøg m. v.).

(Lovforslag nr. L 127).

Ved lovforslaget søges der hjemmel til i en ny 3-årig forsøgsperiode at kunne give tilladelse til forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed såvel ved hjælp af kabelanlæg som ved radiospredning. Den foreslåede forsøgsrække er en videreførelse af de forsøg, som gennemførtes i henhold til radioloven af 1973 i perioden 1974–77. Forsøgsantallet var dengang for lille til, at man kunne uddrage tilstrækkelige erfaringer til en permanent ordning med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Der vil efter forslaget kunne ydes støtte fra staten med indtil 3 mill. kr. i de 3 år under forudsætning af tilsvarende kommunal støtte.

Ved forslaget søges der endvidere hjemmel til, at generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne kan oprette og drive fællesantenneanlæg, især med henblik på eksperimenter med nye kabeltyper.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til folketingets hurtige og velvillige behandling.